

Kopie
Afgeleverd aan: mr. NAEYAERT Axel
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

153150

Repertoriumnummer 2020/ 5387
Datum van uitspraak 07 september 2020
Rolnummer 2019/AR/476

Uitgifta

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

AUTEURSRECHTEN
VERVROEGDE UITSpraak VAN
21/09/2020

Hof van beroep Gent

Arrest

7° kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001700513-0001-0026-01-01-1

2019/AR/476 - In de zaak van:

1. Appellant [redacted], [redacted]
[redacted]
2. **ENE A B.V.B.A.**, ON 0890.373.391, met maatschappelijke zetel te 9111 BELSELE, Kleemstraat 17 bus 16,

appellanten, hebbende als raadsman mr. NAEYAERT Axel, advocaat te 2100 DEURNE (ANTWERPEN), Bisschoppenhoflaan 645 bus 3,

tegen:

VANCIA CAR LEASE nv, ON 0407.651.111, met maatschappelijke zetel te 8500 KORTRIJK, President Kennedypark 23 A,
geïntimeerde, hebbende als raadsman mr. D'HALLUIN Emanuel, advocaat te 8500 KORTRIJK, Minister Tacklaan 51,

wijst het hof het volgend arrest:

De rechtspleging in hoger beroep

1. Met een ter griffie van dit hof op 14 maart 2019 neergelegd verzoekschrift hebben appellant [redacted] en BVBA ENEA hoger beroep ingesteld tegen het door de Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent, op 17 januari 2019 gewezen vonnis in de zaak met rolnummer A/18/00219.

In haar eerste conclusies in hoger beroep heeft geïntimeerde incidenteel hoger beroep ingesteld.

2. Een exploit van betekening wordt niet voorgelegd, noch wordt er voorgehouden dat tot betekening van het bestreden vonnis werd overgegaan.
3. Partijen werden gehoord in openbare terechtzitting en het hof heeft kennis genomen van hun stukken en besluiten.

┌ PAGE 01-00001700513-0002-0026-01-01-4 ┐

De rechtspleging in eerste aanleg

4. Voor de uiteenzetting van de relevante feiten en de respectievelijke vorderingen van partijen verwijst het hof korthedshalve naar de pagina's 3 en 4 van het bestreden vonnis.

Voor de behandeling van dit hoger beroep hoeft daaraan niets te worden gewijzigd, noch toegevoegd.

5. Kort samenvattend, vermeldt het hof dat en BVBA ENEA voor de eerste rechter een door NV VANCIA CAR LEASE begane een auteursrechtelijke inbreuk aanvoerden, waarvan zij de staking vorderden alsook de veroordeling van laatstgenoemde tot betaling van een op een bedrag van 47.777,40 EUR in hoofdsom begrote schadevergoeding.
6. Het hier bestreden vonnis:
- verklaarde de vordering ontvankelijk doch niet gegrond voor wat BVBA ENEA betreft,
 - verklaarde de vordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond voor wat appellant betreft,
 - stelde vast dat NV VANCIA CAR LEASE een inbreuk pleegde op de auteursrechten van appellant door zonder diens toestemming artikelen via haar website www.vanciacarlease.com gereproduceerd, verdeeld of aan het publiek meegedeeld te hebben,
 - beval NV VANCIA CAR LEASE om de wederrechtelijke overname van artikelen van de hand van appellant stop te zetten en gestaakt te houden onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per overtreding, te rekenen vanaf de betekening van huidig vonnis,
 - veroordeelde NV VANCIA CAR LEASE tot betaling aan appellant van een bedrag van 8.394,550 EUR, meer de wettelijke intresten aan de gewone rentevoet vanaf 21.09.2017 tot de dag van volledige betaling,
 - veroordeelde NV VANCIA CAR LEASE tenslotte tot betaling van de aan de zijde van appellant gevallen gedingkosten.

Het voorwerp van de aanspraken in hoger beroep

7. Voor een omstandige uiteenzetting van de grieven en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de beroepsakte en de syntheseconclusies voor partijen.

7.1.

In het beschikkend gedeelte van hun syntheseconclusies in hoger beroep vorderen appellant en de BVBA ENEA:

1. Recht doende op het hoofdberoep van concludenten,

Dit ontvankelijk en gegrond te verklaren, dienvolgens

In hoefdorde,

Het bestreden vonnis te bevestigen in de mate dat werd geoordeeld dat geïntimeerde inbreuk te kwader trouw heeft gepleegd op de auteursrechten van eerste concludent en de staking van deze inbreuken werd bevolen, onder verbeurte van een dwangsom,

Het bestreden vonnis te hervormen in de mate dat:

- de oorspronkelijke vordering van tweede concludente ongegrond werd verklaard,
- slechts een schadevergoeding van 100,00 EUR per artikel werd toegekend ex aequo et bono

Dienvolgens

Geïntimeerde te veroordelen tot betaling aan concludenten, minstens één hunner, van een schadevergoeding van 49.777,40 EUR, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 21 september 2017 (datum vaststelling) tot de datum van integrale betaling,

In louter ondergeschikte orde, in de mate dat per impossibile geen auteursrechtelijke inbreuk zou worden weerhouden,

Vast te stellen dat geïntimeerde een inbreuk heeft gepleegd op de Gebruiksvoorwaarden van de website www.auto55.be, minstens op de verplichting tot naleving van de eerlijke marktpraktijken in de zin van artikel VI.104 WER door

┌ PAGE 01-00001700513-0004-0026-01-01-4 ┐

systematisch de artikelen van eerste concluant gepubliceerd op diens website zonder toestemming te publiceren op haar eigen website,

De staking van deze inbreuk te willen bevelen onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per overtreding, te rekenen vanaf de betekening van het tussen te komen arrest,

Geïntimeerde te veroordelen tot betaling aan concludanten, minstens één hunner, van een schadevergoeding van 49.777,40 EUR, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 21 september 2017 (datum vaststelling) tot de datum van integrale betaling,

2. Recht doende op het incidenteel beroep van appellante op incidenteel beroep,

Dit ongegrond te verklaren,

3. Alleszins,

Geïntimeerde te veroordelen tot betaling aan concludanten, minstens één hunner, van de gerechtskosten, zoals hieronder begroot, ...”

7.2.

In het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie vordert NV VANCIA CAR LEASE :

“Het hoger beroep van appellanten af te wijzen.

Het incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Diensvolgens het vonnis van de eerste rechter te hervormen waar dit een inbreuk vaststelt op de auteursrechten van [appellant], de staking hiervan beveelt onder verbeurte van een dwangsom van 100 € per overtreding en VANCIA CAR LEASE veroordeelt tot betaling aan [appellant] van een bedrag van 8.394,50€, te vermeerderen met de wettelijke interesten aan de gewone rentevoet vanaf 21.09.2017 tot de dag van algehele betaling, en de gedingkosten en dagvaardingskosten ten belope van 418,14 € en RPV ten belope van 3.000 €.

Subsidiair hoogstens een forfaitaire schadevergoeding van 3.120 euro + 594,50 € kosten van de vaststelling van de gerechtsdeurwaarder aan eerste appellant toe te kennen.

PAGE 01-00001700513-0005-0026-01-01-4

Nog meer subsidiair het bestreden vonnis te bevestigen.

Appellanten te veroordelen tot de kosten ...”

De beoordeling

8. Hiervoor werd al vermeld dat geen exploit van betekening wordt voorgelegd en ook niet wordt voorgehouden dat tot betekening werd overgegaan.

Het principaal hoger beroep is tijdig ingesteld. Het is ook regelmatig naar de vorm.

Het is ontvankelijk.

Ook het door geïntimeerde in haar eerste conclusies in hoger beroep ingesteld incidenteel hoger beroep is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Ook het incidenteel hoger beroep is ontvankelijk.

9. Gelet op de middelen en argumentatie die partijen zowel op principaal als op incidenteel hoger beroep in syntheseconclusies ontwikkelen, betreffen de blijvende betwistingen in hoger beroep:

- de vorderingsgerechtigheid van de BVBA ENEA,
- het geclaimde auteursrecht en de voorgehouden inbreuken daarop,
- de gevorderde stakingsmaatregel en schadevergoeding.

De vorderingsgerechtigdheid van de BVBA ENEA

9.1.

Zoals de eerste rechter vaststelde, vorderen appellant en de BVBA ENEA samen het houderschap van de ingeroepen auteursrechten op, alsook de vorderingen uit hoofde van de voorgehouden schending van deze auteursrechten.

Bij gebrek aan bewijs aan bewezen overgedragen rechten verklaarde de eerste rechter de oorspronkelijke vordering, voor zover ingesteld door de BVBA ENEA, ontvankelijk maar niet gegrond.

┌ PAGE 01-00001700513-0006-0026-01-01-4 ┐

Daarbij is de eerste rechter uitgegaan van het feit als zou BVBA ENEA beweren dat de auteursrechten haar werden overgedragen, van welke overdracht – aldus nog de eerste rechter – geen in toepassing van artikel XI.167 § 1 W.E.R. vereiste schriftelijke overeenkomst wordt voorgelegd.

Reeds in de Inleidende dagvaarding werd erop gewezen dat appellant zijn auteursrechten op de ter discussie staande journalistieke werken/bijdragen in licentie heeft gegeven aan de BVBA ENEA waarvan, zoals nader in syntheseconclusies voor de eerste rechter toegelicht, appellant de enige aandeelhouder en zaakvoerder is.¹

Ook in de voor de eerste rechter door appellant en de BVBA ENEA neergelegde syntheseconclusies werd, in navolging van de inleidende dagvaarding, andermaal uitdrukkelijk bevestigd dat de journalistieke werken/artikelen werden geschreven door appellant, die zijn auteursrechten daarop aan de BVBA ENEA in licentie heeft gegeven, wat in toepassing van artikel XI.167 § 1 lid 1 W.E.R. overigens toegelaten is.²

Waar de licentie geen overdracht van het intellectueel eigendomsrecht inhoudt, was er van de door de eerste rechter in aanmerking genomen overdracht van de auteursrechten dan ook geen sprake, zodat op grond van de afwezigheid van een schriftelijk bewezen overdracht van de auteursrechten door appellant aan de BVBA ENEA niet tot de ongegrondheid van de vordering, voor zover ingesteld door de BVBA ENEA, kon worden besloten.

Het hof stelt ook vast dat NV VANCIA CAR LEASE in syntheseconclusies voor de eerste rechter ook geen enkele opmerking of bezwaar heeft geformuleerd met betrekking tot de vorderingsgerechtigdheid van de BVBA ENEA, die – zoals hiervoor al aangegeven – zowel in de inleidende dagvaarding als in de syntheseconclusies werd aangeduid als de vennootschap aan wie appellant zijn auteursrechten in licentie heeft gegeven.

Ook het feit dat de BVBA ENEA als aangewezen licentiehoudersamen met appellant oorspronkelijke vordering instelde is door NV VANCIA CAR LEASE voor de eerste rechter niet in vraag gesteld, laat staan betwist.

¹ Gerechtsdossier Or Gent, afd. Gent, stuk 10, pag. 3, randnr. 1

² Gerechtsdossier Or Gent, afd. Gent, stuk 10, pag. 3, randnr. 1

Waar appellant en de BVBA ENEA, niet voor het eerst in hoger beroep, maar van meet af aan en ook naderhand in conclusies voor de eerste rechter hebben aangegeven dat zij respectievelijk als auteur en als licentienemer de oorspronkelijke vordering instelden, en thans in hoger beroep ook een licentieovereenkomst voorleggen, kan er geen enkele twijfel over bestaan dat de oorspronkelijke vordering – ook voor zover ingesteld door de BVBA ENEA – in elk geval ontvankelijk voorkomt.

Wat het auteursrecht betreft, wordt immers aangenomen dat de vordering ten gronde kan worden ingesteld door eenieder die ook bevoegd is de vordering tot staken zoals in kortgeding, zoals deze geregeld is in artikel XVII.14, § 3 WER, in te stellen.

Artikel XVII. 19, § 2, lid 1 WER vindt hier bijgevolg toepassing.

Krachtens laatstgenoemde bepaling kan de vordering tot staken zoals in kortgeding in het geval van een inbreuk op een auteursrecht of op een naburig recht op grond van artikel XVII.14, § 3 WER onder meer worden ingesteld op verzoek van 'elke betrokkene'.

Dit begrip 'elke betrokkene' moet zeer ruim geïnterpreteerd worden en algemeen gesteld kan iedereen die, door een inbreuk op enig auteursrecht of naburig recht, ongeacht of het een inbreuk op een moreel of vermogensrecht betreft, benadeeld wordt of een belang heeft, de vordering ten gronde instellen.³

Het lijdt dan ook geen twijfel dat de BVBA ENEA als licentienemer een eigen en rechtmatig belang beschikte en beschikt om samen met appellant op te komen tegen de aangeklaagde inbreuk op het beweerdelijke auteursrecht van laatstgenoemde.

Of de door de BVBA ENEA op ontvankelijke wijze ingestelde oorspronkelijke vordering al dan niet gegrond voorkomt, hangt – net zoals de door appellant ingestelde vordering - af van de beoordeling van de ook in hoger beroep voorliggende betwisting of er sprake is van auteursrecht, van inbreuk(en) daarop, en van de al dan niet toekenning van de gevorderde stakingsmaatregel en schadevergoeding.

³ VANHEES, H., Art. XL334 WER, in X., Handels- en economisch recht. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Boek XI, Titel 9, 2. Staking van de inbreuk en andere maatregelen, pag. 23, randnr's 40 en 41 met de daarin opgenomen verwijzingen.

Het al dan niet in aanmerking nemen van auteursrechtelijke bescherming

9.2.

Op volgende relevante overwegingen zette de eerste rechter de uitgangspunten voor de beoordeling van het bestaan en in aanmerking nemen van auteursrechten uiteen:

“Auteursrecht is een vormvrije bescherming, die de maker van een origineel werk de mogelijkheid geeft dit exclusief te reproduceren en zich te verzetten tegen de overname er van door derden.

Het auteursrecht biedt geen bescherming voor ideeën, gedachten, principes, methodes en dergelijke die geen concrete vorm hebben gekregen.

Enkel een oorspronkelijke uitdrukkingswijze wordt beschermd.

...

Opdat een auteur van een werk zich op de auteursrechtelijke bescherming zou kunnen beroepen moet worden aangetoond dat het werk origineel is en dat het onder één of andere concrete vorm wordt uitgedrukt, die mededeelbaar is aan het publiek. (Vz.Rb Brussel 15 mei 2013 Baru/Párty partners, I.R.D.I. 2013, 186).

De vereiste originaliteit vergt twee componenten:

- *het moet de uitdrukking zijn van een intellectuele inspanning van de maker, (Cass. 27 april 1989, Ing.Cons. 1993, 145),*
- *er moet bovendien in het werk een persoonlijk stempel van de ontwerper terug te vinden zijn: voldoende is dat de schepper van het werk een bepaalde keuze heeft gemaakt uit verschillende mogelijkheden die een weerspiegeling is van deze creatieve inbreng, doch een persoonlijke toets is noodzakelijk (HvJ 17 januari 2012, C-302/10, Infopaq).*

De auteur moet bij het maken van het werk, zijn creatieve bekwaamheden tot uiting hebben kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes. Met die keuzes is de auteur in staat, zijn werk een toets te geven waaruit zijn persoonlijkheid blijkt (HvJ 1 december 2011, C-145/10, Painer).

Uit de analyse van de genoemde arresten blijkt dat de eigen intellectuele schepping, de creatieve en vrije keuzes en de uitdrukking van de persoonlijkheid van de maker van het werk ongetwijfeld kernbegrippen zijn om te bepalen of het werk al dan niet "oorspronkelijk" is en dus al dan niet in aanmerking komt om te genieten van de bescherming van auteursrechten.

Het oorspronkelijkheidscriterium wordt op een subjectieve manier ingevuld.

Het criterium van oorspronkelijkheid of de originaliteit is niet vervuld indien het maken van het werk bepaald is door technische overwegingen, regels of beperkingen die geen ruimte laten voor creatieve vrijheid. Aan het oorspronkelijkheidscriterium is niet voldaan wanneer de uitdrukking door de technische functie wordt bepaald, aangezien de verschillende manieren om een idee uit te voeren dan zodanig beperkt zijn dat de idee samenvalt met de uitvoering ervan; in een dergelijk geval kan de auteur onmogelijk uitdrukking geven aan zijn creatieve geest en tot een resultaat komen dat een eigen intellectuele schepping vormt.

Ten slotte volgt uit de hiervoor aangegeven beginselen dat aanzienlijke inspanningen en deskundigheid bij het maken van een werk slechts grond opleveren voor auteursrechtelijke bescherming indien deze inspanningen en deskundigheid gepaard zijn gegaan met originaliteit bij de keuze en de rangschikking van de gegevens (Gent 16 november 2016, 2014/AR/1461 Studiebureau De Klerck Immo / Studiebureau X www.ie-forum.be IEFbe 2605 inzake auteursrecht op lastenboeken).

...

De auteur heeft in principe een positieve stelplicht (Vz. Kh. Antwerpen, 20 december 2017, Atraxion / Ideca, www.ie-forum.be IEFbe 2446) en zal zelf dienen aan te geven waar zijn werk in concreto op een oorspronkelijke manier afwijkt van wat tot op het ogenblik van de eerste ter beschikking stelling aan het publiek bekend was."⁴

Het hof kan verwijst naar deze uiteenzetting die het juist bevindt en hier als hernomen beschouwt.

De door NV VANCIA CAR LEASE in hoger beroep ontwikkelde middelen en argumentatie zijn niet van aard om enige afbreuk te doen aan de voormelde uitgangspunten die door de eerste rechter voor de beoordeling van het al dan niet bestaan en in aanmerking nemen van auteursrechten werden uiteengezet.

⁴ Bestreden vonnis, pag 4 t/m 6

Integendeel, in haar syntheseconclusies in hoger beroep bevestigt NV VANCIA CAR LEASE zelf de aan een werk gestelde originaliteitsvereiste om auteursrechtelijke bescherming te genieten, mits deze precisering dat deze originaliteitsvereiste als drempel voor auteursrechtelijke bescherming niet in die mate mag worden verlaagd dat “de categorie van de auteursrechten zou leiden tot een inhoudsloos en overvol vat”.⁵

9.3.

Terzake van het door BVBA ENEA en appellant ingeroepen auteursrecht spitst de betwisting tussen partijen zich aldus toe op het al dan niet voorhanden zijn van de vereiste originaliteit.

Uit wat voorafgaat volgt dat - zoals ook de eerste rechter vaststelde en door partijen eigenlijk niet wordt betwist – om voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking te komen het werk (i) een concrete vorm moet hebben aangenomen en (ii) origineel moet zijn, in die zin dat het het resultaat is van vrije en creatieve keuzes waardoor de auteur zijn/haar werk een persoonlijke stempel weergeeft, die zijn/haar persoonlijkheid weerspiegelt.

Zoals door appellanten overigens niet betwist, rust op hen de bewijslast met betrekking tot de op de journalistieke werken/bijdragen geclaimde auteursrechten. (artikel 870 Ger.W.)

Opdat de voorliggende journalistieke werken/bijdragen – die elk een “werk van letterkunde” in de zin van artikel XI.165 §1 W.E.R. uitmaken - de auteursrechtelijke bescherming zouden genieten is het noodzakelijk maar voldoende dat zij oorspronkelijk zijn in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping die de uitdrukking vormt van de persoonlijkheid van de auteur. Dit is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes.⁶

Op volgende relevante overwegingen oordeelde de eerste rechter dat de ter discussie staande journalistieke werken/bijdragen voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komen:

⁵ Gerechtsdossier hoger beroep, stuk 17, pag. 7 tot en met 10, “IV.2. Wat betreft de beweerde auteursrechtelijke inbreuken – incidenteel hoger beroep, randnr.1 “Principes”

⁶ Cass. 17 maart 2014, AR C.12.0317.F, Arr. Cass. 2014, afl. 3, 773 ; Cass. 31 oktober 2013, C.12.0263.N, Pas. 2013, afl. 10, 2114.

“Of een geschrift de expressie van de persoonlijkheid van de auteur weergeeft zal moeten blijken uit het werk zelf, en behoort toe aan de appreciatie van de rechter; het thema, de inhoud of het doelpubliek kan daarbij richting- doch nooit doorslaggevend zijn: zo zullen boodschappen van louter informatieve of technische aard waarin de creatieve keuzes beperkt zijn (bijsluiters bij medicatie, handleidingen, lastenboeken etc..) in de regel door hun aard minder ruimte bieden tot het maken van creatieve keuzes die getuigen van de persoonlijkheid van de opsteller.

De bijdragen beschrijven brede aspecten en nieuw geïntroduceerde modellen, en maken deel uit van een groter geheel onder vorm van de website, bedoeld om een groot publiek aan te spreken en te boeien.

Publicaties in dagbladen of tijdschriften vallen onder de gewone regels van het auteursrecht.

De bewuste artikelen zijn afgeronde teksten in doorlopende volzinnen geschreven en vertonen een structuur en samenhang, en de auteur maakt gebruik van aparte woordkeuzes en eigen zinswendingen om zijn punt te maken met hier en daar een kritische bedenking.

Behalve waar het gaat om de opsomming van zuiver technische kenmerken zoals cilinderinhoud, afmetingen, vermogen prijs etc., gaat het om méér dan zuiver schriftelijke weergave van technische informatie zoals verweerster doet gelden.

De door eisers voorgebrachte artikelen bieden het beeld van naar eigen inspiratie opgestelde bijdragen telkens naar aanleiding van de lancering van een nieuw model of type van wagen.

De eigen manier waarop de auteur de voorstelling van een nieuw model of type inkleedt binnen zijn eigen stijl en vorm met de bedoeling de aandacht en belangstelling van de lezer te trekken, getuigt van zijn persoonlijkheid en is resultaat van inspanningen die de schrijver zich heeft getroost om qua stijl, woordkeuze en indeling keuzes te maken.

Dat sommige van deze bijdragen summier zouden zijn, en zich inhoudelijk voornamelijk zouden toespitsen op kenmerken of eigenschappen van het besproken automodel, neemt niet weg dat de auteur keuzes heeft moeten maken om zijn

bijdragen zo toegankelijk en aantrekkelijk mogelijk te maken voor de doorsnee bezoeker van de website.

Het gaat niet om een louter zakelijke opsomming van technische eigenschappen; integendeel neemt eerste eiser de moeite om een eerder technische materie zo bevattelijk en toegankelijk mogelijk voor te stellen en te beschrijven; de auteur besteedt daarbij duidelijk extra zorg aan de opbouw en leesbaarheid van zijn artikelen.

Bescherming door het auteursrecht vergt geen minimaal artistiek of intellectueel niveau, en wordt niet bepaald door journalistieke waarde of de exclusiviteit van de thematiek: auteursrecht is verworven wanneer de inspanningen van de opsteller zich hebben vertaald in een persoonlijke herkenbare stijl.

De bijdragen houden daadwerkelijk de expressie van een persoonlijke toets in, getuigen van de persoonlijkheid van hun auteur, en kunnen aanspraak maken op auteursrechten en de daarbij horende bescherming.”

Het hof verwijst partijen naar voormelde overwegingen die het juist bevindt en bijtreedt.

De door NV VANCIA CAR LEASE op incidenteel hoger beroep ontwikkelde argumentatie die vooreerst een nagenoeg letterlijke herneming is van wat reeds in conclusies voor de eerste rechter werd aangevoerd en die daarenboven enkel een tot twee alinea's beperkte betwisting met betrekking tot de voormelde overwegingen inhoudt, is niet van aard om op enige afbreuk te doen aan de voormelde beoordeling van de eerste rechter.

Mede in antwoord hierop voegt het hof enkel nog het volgende toe.

De kritiek dat de eerste rechter in zijn beoordeling geen onderscheid heeft gemaakt tussen de langere en kortere artikels en veelal artikels die louter technische eigenschappen/informatie van wagen weergeven, kan niet worden aangenomen.

Uit het bestreden vonnis en de voormelde overwegingen blijkt dat:

┌ PAGE 01-00001700513-0013-0026-01-01-4 ─┐

- op uitdrukkelijk verzoek de teksten van alle bijdragen integraal werden voorgelegd, teneinde deze inhoudelijk te kunnen toetsen aan de ingeroepen auteursrechten en de vereisten hieraan opgelegd,⁷
- de eerste rechter wel degelijk aandacht heeft besteed aan alle bijdragen en meer in het bijzonder heeft geoordeeld dat:
 - o behalve waar het gaat om de opsomming van zuiver technische kenmerken zoals cilinderinhoud, afmetingen, vermogen, prijs etc., het gaat om méér dan zuiver schriftelijke weergave van technische informatie zoals NV VANCIA CAR LEASE laat gelden,⁸
 - o het feit dat sommige van deze bijdragen summier zouden zijn, en zich inhoudelijk voornamelijk zouden toespitsen op kenmerken of eigenschappen van het besproken automodel, niet wegneemt dat de auteur keuzes heeft moeten maken om zijn bijdragen zo toegankelijk en aantrekkelijk mogelijk te maken voor de doorsnee bezoeker van de website.⁹

Verder kan ook de opmerking dat een aantal van de bijdragen Franse vertalingen zijn van de Nederlandstalige bijdragen en daarvoor geen afzonderlijke inbreuk kan worden weerhouden niet in aanmerking worden genomen.

Ook op de door hem gemaakte vertaling van de oorspronkelijke Nederlandstalige bijdrage, waarvan hiervoor de originaliteit werd weerhouden, kan de auteur immers zijn reproductierecht laten gelden.¹⁰

Het feit dat het om een vertaling van de oorspronkelijke bijdrage gaat, belet niet dat het overnemen van deze onder het reproductierecht vallende vertaling de toestemming van de auteur vereist en bij gebreke daaraan, wel degelijk ook als een afzonderlijke inbreuk moet worden beschouwd.

⁷ Bestreden vonnis, pag. 5, randnr. 4.3.

⁸ Bestreden vonnis, pag. 7, tweede alinea

⁹ Bestreden vonnis, pag. 7, zesde alinea

¹⁰ Zie artikel XI.165 § 1 eerste lid W.E.R.

9.4.

Wat voorafgaat leidt dan ook tot de bevestiging van het bestreden vonnis waar dit de in het geding zijnde bijdragen aanspraak kunnen op auteursrechtelijke bescherming.

De inbreuken op het auteursrecht

10. Terecht heeft de eerste rechter ook vastgesteld dat de auteursrechtelijke inbreuken zijn aangetoond.

Een verwijzing naar het op 5 oktober 2017 voltooid proces-verbaal van vaststelling door gerechtsdeurwaarder Van Noten volstaat om aan te tonen dat NV VANCIA CAR LEASE een groot aantal bijdragen inderdaad klakkeloos en ongeautoriseerd heeft overgenomen op haar website.

NV VANCIA CAR LEASE heeft zich dan ook schuldig gemaakt aan een inbreuk op de auteursrechten van appellant door zonder toestemming deze werken één op één te reproduceren en, via haar eigen website, aan het publiek beschikbaar te stellen.

In de syntheseconclusie in hoger beroep leest het hof geen eigenlijke betwisting van deze inbreuken.

Voor wat de vaststelling van de inbreuk betreft, dringt een bevestiging van het bestreden vonnis zich dan ook op.

11. NV VANCIA CAR LEASE voert enkel aan dat het zeker geen moedwillig of opzettelijk gepleegde inbreuken betreft en, anders dan de eerste rechter oordeelde, zij niet te kwader trouw, maar volstrekt te goeder trouw heeft gehandeld.

Het hof begrijpt niet dat NV VANCIA CAR LEASE argumenteert dat zij geen enkel voordeel haalde uit de overgenomen artikelen en zij deze eerder zag als een link/redame naar de site van Auto55.be welke zij steeds duidelijk als bron vermeldde.

Dat zij uit de overgenomen artikelen geen voordeel haalde, is immers ongeloofwaardig en staat haaks op de feitelijke vaststelling dat zij de artikelen integraal op haar website heeft overgenomen met een duidelijk commercieel doel,

nl. de aantrekkelijkheid van haar website verhogen en zo haar ondernemingsactiviteit promoten.

De bewering dat zij de overgenomen artikelen eerder zag als een link/reclame naar de site van Auto55.be toe wordt door de feiten tegengesproken. De enkele bronvermelding bij de overgenomen artikelen laat naar het oordeel van het hof niet toe om de integraal overgenomen artikelen tot een link of reclame naar de site van Auto55.be te herleiden en de hiervoor weerhouden inbreuk te minimaliseren.

De bewering dat NV VANCIA CAR LEASE ervan uitging dat zij de artikelen vrij mocht gebruiken, en zich van geen kwaad bewust was, is weinig ernstig.

Als ondernemer diende NV VANCIA CAR LEASE beter te weten, minstens had zij vooraleer de artikelen over te nemen kennis moeten nemen van de gebruiksvoorwaarden die op de site van Auto55.be vermeld staan en waarin expliciet het volgende is bepaald:

“Beperkingen in gebruik

Deze website is bestemd voor gebruik voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden. De gebruiker is niet gemachtigd om gelijk welke informatie, software, producten of diensten, al dan niet auteursrechtelijk of anderszins beschermd, te wijzigen, te kopiëren, te verdelen, te verzenden, te verspreiden, opnieuw aan te bieden, te reproduceren, te publiceren, af te staan onder licentie, over te dragen of te verkopen, noch om afgeleide werken van de voornoemde elementen te creëren, tenzij Auto55.be daar uitdrukkelijk de toestemming voor heeft verleend. Die toestemming kan u aanvragen via het [contactformulier op deze site.](#)”

De vaststelling dat zij deze gebruiksvoorwaarden naast zich heeft neergelegd en op ongeautoriseerde wijze een groot aantal artikelen klakkeloos heeft overgenomen en op haar eigen commerciële website heeft geplaatst, geeft aan dat er wel degelijk sprake is van kwade trouw.

Haar vermeende goede trouw kan NV VANCIA CAR LEASE niet verantwoorden door de op de website Auto55.be voorziene mogelijkheid om de artikelen via de website te delen.

Deze mogelijkheid kadert immers enkel in het voormelde, voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden voorziene gebruik van de website en kan dan ook geen

vrijgeleide zijn voor NV VANCIA CAR LEASE om een groot aantal artikelen op haar commerciële website te plaatsen.

Terecht oordeelde de eerste rechter dat voormelde mogelijkheid om de artikelen via sociale media te delen geen toestemming tot vrij gebruik inhoudt, noch tot een gedoogd gebruik door derden leidt.

Deze mogelijkheid tot delen via sociale media voor niet-commerciële doeleinden kan, anders dan NV VANCIA CAR LEASE in hoger beroep voorhoudt, evenmin tot de vaststelling leiden dat de handelwijze van BVBA ENEA en appellant waarmee zij niet alleen de vaststelling van maar ook vergoeding voor de auteursrechtelijke inbreuken vorderen, rechtsmisbruik of minstens een tekortkoming aan de schadebeperkingsplicht inhoudt.

Ook het argument dat NV VANCIA CAR LEASE, met verwijzing naar de voormelde mogelijkheid tot delen, de bijdragen vrij mocht gebruiken en zich van geen enkel kwaad bewust en aldus te goeder trouw was, kan niet worden aangenomen.

Vooreerst strookt deze argumentatie niet met de bij de artikelen aangebrachte bronvermelding.

Daarenboven is het auteursrecht een absoluut recht en bestaat de fout in iedere overtreding van dat recht zelfs onopzettelijk, zelf uit onwetendheid.¹¹

Zelf indien de door NV VANIA CAR LEASE voorgehouden goede trouw in aanmerking mocht worden genomen, komt deze niet terzake dienend voor.

De goede trouw van de inbreukmaker, zelfs al handelde hij uit onwetendheid en wist hij bijvoorbeeld niet dat er een aanspraak op een intellectueel recht was, vormt geen rechtvaardigingsgrond voor de inbreuk.¹²

De gevorderde stakingsmaatregel en schadevergoeding.

12. Uit hoofde van de hiervoor weerhouden inbreuken op de auteursrechten vorderen appellanten vooreerst de bevestiging van het bestreden vonnis waar dit de

¹¹ DEENE, J., Intellectuele rechten kroniek 2009, *NJW* 2010, afl. 225, 474-491, pag. 491, randnr. 137.

¹² VANHEES, H., Art. XI.335 WER, in X., Handels- en economisch recht. Commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, Boek XI, Titel 9, 3, Vergoeding naar de schade geleden voor de namaak, pag. 6, randnr. 3.

gevorderde stakingsmaatregel toekende en NV VANCIA CAR LEASE beval om de wederrechtelijke overname van artikelen van de hand van appellant stop te zetten en gestaakte te houden onder verbeurte van een dwangsom van 1000,00 EUR per overtreding, te rekenen vanaf de betekening van het bestreden vonnis.

In syntheseconclusies in hoger beroep benadrukt NV VANCIA CAR LEASE dat zij reeds vanaf de eerste ingebrekestelling elk gebruik van de artikelen heeft gestaakt en van haar website heeft verwijderd, en dat zij deze in de toekomst ook niet langer zal gebruiken.

NV VANCIA CAR LEASE is ook in hoger beroep van oordeel dat de vordering tot staking zonder voorwerp is, minstens beschouwt zij de door de eerste rechter opgelegde dwangsom van 1.000,00 EUR per overtreding ten zeerste overdreven en disproportioneel en bepleit zij een herleiding tot 100,00 EUR, welk bedrag zij als redelijk en meer dan voldoende ontradend bestempelt.

13. Omdat omwille van de principiële negatie van de auteursrechtelijke bescherming het gevaar voor herhaling niet objectief kon worden uitgesloten, werd de staking door de eerste rechter terecht bevolen.

De vaststelling dat NV VANCIA CAR LEASE, die nochtans voorhoudt de artikelen in de toekomst niet langer te gebruiken, ook in hoger beroep blijft aandringen op een herleiding van de dwangsom tot 100,00 EUR per overtreding terwijl de eerste rechter de door BVBA ENEA en appellant gevorderde dwangsom van 5.000,00 EUR reeds substantieel tot 1.000,00 EUR herleidde, kan alleen maar bevestigen dat het herhalingsgevaar ook hier en nu niet objectief kan worden uitgesloten.

Indien immers, zoals zij voorhoudt, NV VANCIA CAR LEASE zich in de toekomst van elk verder gebruik zal onthouden, maakt de hoegrootheid van de aan het stakingsbevel gekoppelde dwangsom immers weinig of niets uit.

Ook voor wat de aan NV VANCIA CAR LEASE opgelegde stakingsmaatregel betreft, dringt een bevestiging van het bestreden vonnis zich dan ook op.

14. Naast de voormelde stakingsmaatregel maken de BVBA ENEA en appellant gezamenlijk aanspraak op de toekenning van een schadevergoeding waarbij zij hun voor de eerste rechter geformuleerde aanspraak handhaven.

Zoals hiervoor al aangegeven vorderen zij dan ook (i) de hervorming van het bestreden vonnis die de schadevergoeding op een bedrag van 8.394,50 EUR in hoofdsom begrootte en (ii) de veroordeling van NV VANCIA CAR LEASE tot betaling van een op een bedrag van 49.777,40 EUR begrote schadevergoeding, meer de wettelijke rente vanaf 21 september 2017 (datum van vaststelling) tot de dag van de volledige betaling.

In hoofdorde blijft NV VANCIA CAR LEASE deze vordering integraal betwisten. In ondergeschikte orde is zij van oordeel dat hoogstens een forfaitaire schadevergoeding van 3.120 EUR, meer 594,50 EUR als vaststellingskosten gerechtsdeurwaarder, kan worden toegekend.

15. Artikel XI.335 W.E.R. bevat onder meer inzake auteursrechten een regeling betreffende de vergoeding van de schade veroorzaakt door een inbreuk op deze intellectuele eigendomsrechten, welke regeling de herstelmaatregelen aangeeft die een rechter kan opleggen wanneer hij een dergelijke inbreuk vaststelt om de aldus ontstane schade te vergoeden.

Het gaat hier over het principe van de objectieve aansprakelijkheid, wat inhoudt dat een materiële inbreuk op het intellectueel eigendomsrecht op zich een fout inhoudt in de zin van artikel 1382 – 1383 B.W. die de inbreukmaker burgerrechtelijk aansprakelijk stelt.

Gelet op wat voorafgaat bepaalt artikel XI.335 W.E.R. dan ook dat, onverminderd de toepassing van de burgerlijke verbeurdverklaring in geval van kwade trouw uit § 3 van genoemde bepaling, de benadeelde partij recht heeft op de vergoeding van elke schade die hij lijdt door een inbreuk op, onder meer, het auteursrecht.¹³

Artikel XI.335 WER gaat ook uit van de equivalentie tussen de schade en het herstel, wat neerkomt op het beginsel van de integrale schadevergoeding. Elke schade die door een inbreuk op het auteursrecht wordt geleden moet worden vergoed.

De benadeelde van een inbreuk heeft dus recht op de vergoeding van elke schade die hij door de inbreuk heeft geleden.

¹³ VANHEES, H., Art. XI.335 WER, l.c., pag. 6, randnr. 3.

Indien de schade op geen andere wijze kan worden bepaald, dan kan, overeenkomstig artikel XI.335, § 2, lid 1 W.E.R. de rechter de schadevergoeding in redelijkheid en billijkheid vaststellen op een forfaitair bedrag.

De BVBA ENEA en appellant begroten hun vergoedingsaanspraak op de vergoeding die verschuldigd was geweest indien de inbreukmaker toestemming had gevraagd om de artikelen te gebruiken.

Deze vergoeding wordt berekend op basis het aantal tekens dat deze bijdragen bevatten (163.943 tekens) aan een eenheidsprijs van 0,15 EUR per teken, wat een bedrag van 24.591,45 EUR oplevert.

Omwille van het feit dat NV VANCIA CAR LEASE de kwestieuze artikelen heeft overgenomen zonder toestemming, begroten de BVBA ENEA en appellant hun schadevergoeding op het dubbele van de licentievergoeding, wat tot het in conclusies vermelde bedrag van 49.182,90 EUR leidt.

Vermeerderd met de kosten van de vaststelling door gerechtsdeurwaarder ten bedrage van 594,50 EUR, wordt aanspraak gemaakt op een totale schadevergoeding van 49.777,40 EUR in hoofdsom.

Anders dan de eerste rechter en mede gelet op het feit dat hiervoor werd aangenomen dat de BVBA ENEA als licentienemer wel degelijk vorderingsgerechtigd is, is het hof van oordeel dat – rekening houdend met de vaststelling het hier enkel om de ter discussie staande bijdragen gaat – de begroting van de schade zich wel degelijk laat berekenen aan de hand van wat de uitbatende vennootschap BVBA ENEA had kunnen winnen indien NV VANCIA CAR LEASE toestemming had gevraagd en bekomen om de bijdragen te gebruiken.

Zoals uit de door de BVBA ENEA en appellant voorgelegde verklaring van de Voorzitter van de Unie van de Belgische Autobielpers blijkt, is het volstrekt normaal dat journalistieke werken worden afgerekend in het aantal tekens dat zij bevatten, en dat voor de berekening van het aantal tekens de totaliteit van het stuk geldt, met inbegrip van alle leestekens en spaties.¹⁴

Deze verklaring spoort met de door de BVBA ENEA en appellant voorlegde facturen niet alleen van de BVBA ENEA, maar ook van en aan derden, waaruit de aanrekening per teken aan een eenheidsprijs (gaande van 0,141 EUR tot 0,163 EUR) per teken blijkt.¹⁵

¹⁴ Stuk 11 – eerste en tweede geïntimeerde

¹⁵ Stukken 12 en 13 – eerste en tweede geïntimeerde

De door BVBA ENEA voorgelegde facturen waarmee een teken aan een eenheidsprijs van 0,15 EUR wordt aangerekend, sporen tevens met de algemene voorwaarden zoals deze op website Auto55.be terug te vinden zijn en waarin met betrekking tot inbreuken op het auteursrecht is voorzien dat een schadevergoeding dient te worden betaald die forfaitair bepaald wordt op 0,30 EUR, hetzij het dubbele van 0,15 EUR, per teken voor teksten.

Anders dan de eerste rechter is het hof van oordeel dat het aantal overgenomen tekens wel degelijk een verkieslijke graadmeter is voor de bepaling van de geleden schade zodat niet moet worden teruggegrepen naar een begroting naar redelijkheid en billijkheid.

De schadevergoeding, die de BVBA ENEA en appellant baseren op het aantal tekens in de gebruikte artikelen aan een eenheidsprijs van 0,15 EUR per teken, laat immers een concrete cijfermatige begroting van de geleden schade toe.

Waar de BVBA ENEA en appellant ervan uitgaan dat de gebruikte artikelen in totaal 163.943 tekens betreffen, dringt aan het hof de vaststelling op dat dit aantal tekens – behoudens voor wat de Franstalige bijdragen en de vermelding van zuiver technische kenmerken - door NV VANCIA CAR LEASE niet in vraag wordt gesteld, laat staan betwist.

De loutere verwijzing naar de overwegingen van de eerste rechter dat de methode van telling niet gekend is en de opmeting van de tekens niet op een controleerbare en nauwkeurige manier hebben plaatsgevonden, mist overtuigingskracht.

Zoals door de BVBA ENEA en appellant voorhouden, kan er geen sprake zijn van een niet controleerbare of onnauwkeurige meting nu elk tekstverwerkingsprogramma (zoals Word) inderdaad een functionaliteit bevat die het aantal tekens telt.

In elk geval legt NV VANCIA CAR LEASE geen relevante stukken of gegevens voor waaruit ook maar op enige wijze blijkt dat de door de BVBA ENEA en Brecht VANHAELEWYN wel degelijk aan de hand van stukken¹⁶ aangetoonde telling van 163.943 tekens niet correct zou zijn.

¹⁶ Stuk 10 – eerste en tweede geïntimeerden

Zoals hiervoor al geoordeeld, komen ook de vertalingen voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking en is er dan ook geen reden waarom deze niet in de berekening van het aantal tekens kunnen worden betrokken.

In de gegeven omstandigheden gaan de BVBA ENEA en appellant voor de begroting van de schadevergoeding dan ook terecht uit van 163.943 tekens die aan een eenheidsprijs van 0,15 EUR in rekening worden gebracht om zo tot een bedrag van 24.591,45 EUR te komen.

Zoals hiervoor al aangegeven vorderen de BVBA ENEA en appellant de toekenning van het dubbele van de misgelopen vergoeding omwille van het feit dat NV VANCIA CAR LEASE de kwestieuze artikelen zonder toestemming heeft overgenomen.

Hoewel een verhoging van de schadevergoeding en de gevorderde “double damage” (200% schadevergoeding) niet opgenomen werd in artikel 13 van de Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en Raad betreffende de handhaving van de intellectuele eigendomsrechten van 29 april 2004 en ook door de Belgische wetgever niet in de wet opgenomen werd, komt het naar het oordeel van het hof verantwoord voor om de hiervoor weerhouden schadevergoeding die op een bedrag van 24.591,45 EUR werd begroot, hier voor 125% toe te kennen.

De door de BVBA ENEA en appellant geleden materiële en morele schade en het feit dat een aanzienlijk aantal artikelen werden overgenomen zonder de minste voorafgaandelijke toestemming, verantwoordt deze verhoging.

De schadevergoeding die NV VANCIA CAR LEASE voor de weerhouden en te kwader trouw begane inbreuk op de auteursrechten verschuldigd is, kan daarenboven niet gelijk zijn aan de rechten die NV VANCIA CAR LEASE had moeten betalen indien zij de vereiste toestemming voor het reproduceren van de litigieuze bijdragen had aangevraagd en verkregen.

Er anders over oordelen zou inhouden dat een inbreuksituatie wordt gelijkgesteld met die waarin een rechtmatige toestemming was gevraagd en bekomen.

Zonder daarmee afbreuk te doen aan de vergoedende functie van de schadevergoeding, heeft deze verhoging - bij de begroting waarvan rekening werd gehouden met het feit dat NV VANCIA CAR LEASE telkens auto55.be als bron heeft

vermeld en na de eerste ingebrekestelling de litigieuze bijdragen van haar website verwijderde - ook een ontradende werking op mogelijke inbreukmakers.¹⁷

Aldus kan de globale aan BVBA ENEA en appellant gezamenlijk toe te kennen schadevergoeding worden begroot op een bedrag van (24.591,45 X 125%) 30.739,31 EUR.

16. Hiervoor werd al aangegeven dat een materiële inbreuk op het intellectueel eigendomsrecht op zich een fout inhoudt in de zin van artikel 1382 – 1383 B.W., zodat er geen toepassing kan worden gemaakt van de door NV VANCIA CAR LEASE nog ingeroepen en op artikel 1231 B.W. gebaseerde matiging van de door de BVBA ENEA en appellant gevorderde schadevergoeding.
17. Voormelde, op een bedrag van 30.739,31 EUR begrote schadevergoeding, dient nog te worden verhoogd met de kosten van vaststelling van gerechtsdeurwaarder, begroot op een bedrag van 594,50 EUR.

Zoals onder meer uit het beschikkend gedeelte van de syntheseconclusies van NV VANCIA CAR LEASE blijkt, wordt met betrekking tot het verschuldigd zijn van deze kosten van vaststelling geen betwisting gevoerd.

Ook cijfermatig ligt geen betwisting voor zodat deze kosten toewijsbaar voorkomen.

18. Aldus kan de vordering van BVBA ENEA en appellant worden toegekend tot beloop van een gezamenlijk bedrag van (30.739,31 EUR + 594,50 EUR) 31.333,81 EUR in hoofsom.

BVBA ENEA en appellant vorderen de bijkomende toekenning van wettelijke intresten met ingang van 21 september 2017 tot de dag van de volledige betaling, welke vordering in de syntheseconclusies voor NV VANCIA CAR LEASE niet wordt ontmoet noch betwist.

Deze intresten komen als vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet bepaald op grond van de wet van 5 mei 1865 dan ook toewijsbaar voor.

¹⁷ Cass. 13 februari 2012,

De overige middelen en argumenten van partijen

19. Gelet op wat voorafgaat komen de overige middelen en argumenten van partijen – zoals de door BVBA ENEA en in ondergeschikte orde aangehaalde inbreuk op de gebruiksvoorwaarden of de eerlijke marktpraktijken - niet verder relevant voor, zodat het hof er dan ook niet op ingaat.

De gedingkosten

20. In toepassing van de artikelen 1042, 1017 en 1022 Ger.W. en gelet op de vaststelling dat de door BVBA ENEA en gehandhaafde oorspronkelijke vordering ook in hoger slechts gedeeltelijk kan worden ingewilligd, slaat het hof de gedingkosten van de beide aanleggen tussen partijen in de hiernabepaalde mate om.

Voor de beide aanleggen vorderen BVBA ENEA en dat de maximale rechtsplegingsvergoeding in aanmerking zou worden genomen, die zij - rekening houdend met de omvang van de gevorderde sommen - op een bedrag van 6.000,00 EUR begroten.

Zij verwijzen daarbij naar een door het Hof van Justitie op 28 juli 2016¹⁸ en een in navolging daarvan door het hof van beroep te Antwerpen op 8 mei 2017 gewezen arrest.¹⁹

BVBA ENEA en die zich niettemin nog steeds blijven beroepen op het systeem van de forfaitaire rechtsplegingsvergoedingen zoals voorzien door artikel 1022 Ger.W en het KB van 26 oktober 2007, roepen geen van de in artikel 1022 Ger.W. voorziene redenen in die een verhoging van de rechtsplegingsvergoeding tot het maximumbedrag zouden kunnen verantwoorden.

In die omstandigheden kan enkel het basisbedrag van 3.000,00 EUR in aanmerking worden genomen.

In zoverre zij verwijzen naar de hiervoor vermelde arresten van het Hof van Justitie en het hof van beroep te Antwerpen, maken BVBA ENEA en niet aannemelijk, noch tonen zij aan dat het hiervoor weerhouden basisbedrag geen

¹⁸ HvJ EU, 28 juli 2016, nr. C-57/15, United Video Properties / Telenet.

¹⁹ Antwerpen, 8 mei 2017, *IRDI* 2017, afl. 1, 16.

significant en passend deel betreft van de redelijke kosten die door de verliezende partij moet worden gedragen.

**OP DEZE GRONDEN,
HET HOF,**

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtdoende op tegenspraak,

Verklaart het principaal hoger beroep ontvankelijk en in de hiernabepaalde mate gegrond,

Verklaart het incidenteel hoger beroep ontvankelijk maar niet gegrond,

Bevestigt het bestreden vonnis waar dit (i) de vordering van de BVBA ENEA en appellant ontvankelijk verklaarde, (ii) vaststelde dat NV VANCIA CAR LEASE inbreuk pleegde op de auteursrechten van appellant door zonder diens toestemming artikelen via haar website www.vanciacarlease.com gereproduceerd, verdeeld, of aan het publiek meegedeeld te hebben en (iii) NV VANCIA CAR LEASE beval om de wederrechtelijke overname van artikelen van de hand van appellant stop te zetten en gestaakt te houden onder verbeurte van een dwangsom van 1.000,00 EUR per overtreding, te rekenen vanaf de betekening van het vonnis,

Doet het bestreden vonnis voor het overige teniet en, opnieuw rechtdoende,

Verklaart de oorspronkelijke vordering van BVBA ENEA en appellant als volgt gegrond,

Veroordeelt de NV VANCIA CAR LEASE om aan de BVBA ENEA en appellant te betalen - waarbij betaling aan één van hen bevrijdend zal werken ten aanzien van de andere - de som van 31.333,81 EUR, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet bepaald op grond van de wet van 5 mei 1865 en dit vanaf 21 september 2017 tot de dag van de volledige betaling, deze intresten vanaf de inleidende dagvaarding te aanzien als gerechtelijke intresten,

Slaat de gedingkosten van de beide aanleggen tussen partijen om en veroordeelt NV VANCIA CAR LEASE tot drie vijfden en BVBA ENEA en appellant tot de overige twee vijfden van deze gedingkosten,

Aan de zijde van de BVBA ENEA en appellant in hun geheel begroot op 418,14 EUR als kosten dagvaarding en rolstelling, 3.000,00 EUR als rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg, 40,00 EUR als bij de neerlegging van het verzoekschrift hoger beroep vereffende bijdrage aan het begrotingsfonds tweedelijnsbijstand en 3.000,00 EUR als rechtsplegingsvergoeding hoger beroep,

Aan de zijde van de NV VANCIA CAR LEASE in hun geheel begroot op 3.000,00 EUR als rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg en 3.000,00 EUR als rechtsplegingsvergoeding hoger beroep,

Veroordeelt NV VANCIA CAR LEASE enerzijds en BVBA ENEA en appellant anderzijds in toepassing van artikel 269² § 1, 2° Wetboek registratie- hypotheek en griffierechten - zoals gewijzigd bij wet van 14.10.2018 -, respectievelijk tot beloop van drie vijfden (NV VANCIA CAR LEASE) en twee vijfden (BVBA ENEA en appellant) tot betaling aan de Belgische Staat, FOD Financiën, van het op een bedrag van 400,00 EUR begrote rolrecht in hoger beroep,

Aldus gewezen door de zevende unus kamer, van het hof van beroep te Gent, zetelend in burgerlijke zaken,
samengesteld uit:

- Geert De la Ruelle,

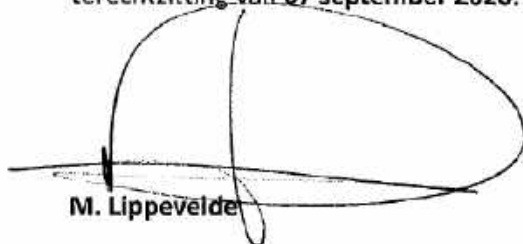
kamervoorzitter,

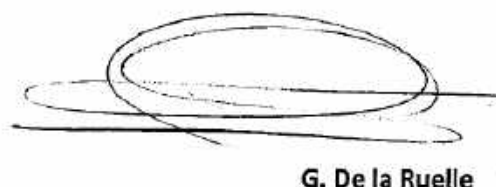
bijgestaan door:

- Marleen Lippevelde,

griffier,

en vervroegd uitgesproken door de kamervoorzitter van de zevende kamer in openbare terechtzitting van **07 september 2020**.

M. Lippevelde

G. De la Ruelle

